

Ahacjevo seme bi tedaj utegnilo za Kras tista pripomoč biti, s katerim bi se dali njegovi goli in pusti kraji nar hitreje vgojzdi.

Med seme tega dervesa naj se pa sejejo tudi družih drevés semena, ki bojo gotovo boljši in hitrejši rastle, kakor če bi bile same, zato ker bojo od ahacjevih, ki hitreje rastejo, zmeraj več sence in tudi potrebne rose izpod nebja dobivale, ki jim boste pri rasti veliko pripomogle, de se bojo lože ukorenile. Ahacija jim bo dala narboljši zavetje.

Še pa moramo opomniti, če hočeš, de ti drevesa visoko rastejo, jim smeš le od korenin gori pertlike in vejice po deblu proti verhu trebiti in obrezovati, sredni verh pa moraš pri miru pustiti. To veljá tudi pri družih drevesih.

Ako pa nočeš visokih dreves imeti, ampak pertlikovce, jim pa znaš verhe, kar je čez 8 ali 10 čevljev visočine, preč porezovati ali pa posekovati, vsako léto ali pa vsako drugo léto. Tako si znaš veliko derv za kurjavo ali mnogoterih palic za druge reči napraviti.

In še zato je dobro, de se več dreves precej od konca vseje in poskusi, ker bi se utegnilo primeriti, de bi se ta ali una sorta prav ne obnašala ali scer všeč ne bila; tako se zmeraj popred in ložeje iztrebi, kakor pa pozneje perseje ali persadí. Vunder se pa sme letó še le potem zgoditi, kader manjši drevesca, kterih zarod želimo, že nekoliko odrastejo in močnejši postanejo.

(Dalje sledi.)

Ali se smejo soseskini lovi ali jage pod rokó v najem ali štant dajati?

Sém ter tjè se sliši, de nekteri župani soseskino lovstvo (jage) pod rokó v štant dajejo, namest očitno po razglasih in po očitnih dražbah ali licitiringah. To zna soseski v škodo biti, ker se po očitnih dražbah večidel višji najemšina skupi, kakor pod rokó. Tako je dalo županištvo lov Prevojske soseske za 6 gold. na léto v štant, za kteriga bi se bilo po očitnih razglasih lahko 20 gold. skupilo. Ali bi ne bilo prav, de bi visoko ministerstvo postavilo, de naj bi se občinski lovi ne dajali pod rokó v najem, ampak po očitnih razglasih?*) in de bi se ta denar obernal za popravila šolskih hiš in za njih kurjavo,**) ker je znano, de šolam denarja pomanjkuje.

V Šent Vidu na Dolenskim. Andrej Inglič
v iménu svojih sosedov.

Jožef Juri Strossmayer novo izvoljeni škof Bosansko-Djakovski in Sremski (v Slavonii), presvitliga cesarja pridvorni začastni kaplan i. t. d.

(Konec.)

„Véra nam pa — govori milostni škof na dalje — dva veličanstvina izgleda domorodne ljubezni pred oči postavlja, eniga našiga Odrešenika samiga, kterimu se je, ko je na Jeruzalem pogledal in sile in nesreče prevdaril, ktere je to mesto zavoljo terdovratnosti preterpeti imelo, milo storilo, de se je bitko zjokal nad

*) Ministerstvo je po dani postavi izročilo županištvam, de naj ravnajo s soseskinim premoženjem, kakor je za dobiček soseske nar bolj prav, in pričakovati je, de se bo povsod tudi takó ravnalo in de se bo povsod vse očitno godilo. Kaj pa je vzrok tega, de je bil Prevojski lov pod rokó v najem dan, bo županištvo odgovor dalo soseski, ker župani so za vse, kar storé, odgovorljivi.

**) Svét, de naj bi se lovska najemšina za šolo obernala, je velike hvale vreden, ker nobena županija nima večí potrebe, kakor, za šolo skerbeti. Vred.

njim. Dobro opomni gledé tega učeni Bosuét (Politique sacr. l. I. art. VI. 2. prop.), de je Jezus, ki je vés svet z neizmerno ljubeznijo objel, svojo kri s posebnim ozíram na svoj narod prelil, in hotel, de se po žertvi (darú), ki jo je na lesu križa za celi svet prinesel, tudi ljubezin do domovine posvetí.

Drugi izgled ljubezni do naroda svojiga nam daje sveti apostelj Pavel, kteri previdši v duhu prihodnje sile in nesreče svojiga naroda (v IX. pogl. lista do Rimljanov) milo govori, de bi rad sam vse zlo (hudo), ktero njegoviga naroda čaka, preterpel, če bi ga le s tem rešiti mogel. — Pravi kristjan pa sreče in blagostanja svojiga naroda ne meri z merilam tega sveta, ampak z merilam svoje vére, ki nas učí, de brez kreposti in čiste vestí ni ne sreče ne napredka.“

Kar še domači ali narodski jezik utiče — govori učeni škof — ga čisla kristjan kot največi dar božji, — kot ogledalo, v kterim se duša in serce njegoviga naroda v svoji bitnosti pokazujete; — kot narmočnejši podloga narodske omike, — kot narpripravniši sredstvo, s kterim se duh narodski jezik omika ali izobraži, obogati, oplemení; vse pa od njega odvráča, kar bi ga ponižati, pokvariti, ostrupiti moglo. Tode nikdar ne prezéra družih jezikov, ampak rad se jih učí ter blago iz njih nabrano v zakladnico svojiga naroda prenaša, po izgledu bčelice, ktera po raznih tratah medni sók nabéra ter ga v svoj uljnak nosí!“ —

Kdo izmed našiga slovanskiga rodú, prebiraje ta pastirski list slavniga škofa, kterimu je narodski jezik toliko pri sercu, ne bo srečno čislal tistiga ljudstva, ki ima taciga višjiga pastirja, kteriga iskreno prizadevanje je omika naroda po njegovim maternim jeziku, brez kteriga je vsako izobraženje prostiga ljudstva — prazno početje.

Stovenske narodske pesmi v nemško prestavljene.

(Dalje.)

„Tako narod osebam svojih naj ljubših vitezov natvezuje — brez natanjčniga pretresa — svojo in ptuje lastnosti, junaštva in dogodbe, kakor so se mu po povestih na znanje dale. Neugasljiva serditost do Turka, mnogokrat v okrutnost zdivjačena*), te vnema ro

*) Tako se Marko nad Turčinam grozovito mašuje. Pogledj Vrazovo zbirko st. 14, kjer se poje:

Tako je rekel Marko mlad:
»Usmiljenje ti čem skazat,
»Jez hočem živ'ga te pustit,
Oj živ'mu pa ne zdrav'mu bit.«
Hiti ga zdaj spod mize zleč,
Po svoje hoče mu postreč.
Polomil mu je vse kosti,
Staknil mu potlej je oči.
Na berz'ga konj'ca ga je djal,
Bandero svojo v roko dal —
Ga nesti caru turškimu.

Tudi kralj Matjaš Turkam ne prizanese, kakor nam pesem: Ženidba kralja Matjaša (Stanko Vraz str. 21.) pové:

V obojo kralj pa seka stran,
V obojo družu mika stran:
Po bliskovo mu sablja gre,
Za žnico snopje stavka se,
Za koscam trava vred letí,
Za njim po versti Turk leží.
Pa belče vdir, de prideta
Gor do kovača vmazanca.
Matjaš mu reče: »Kaj ti dam?
»De turški kuješ si poznan,
»Berž konj'ca zbosi, preobuj,
»Narobe podkov mu prekuj.«
Turčin narobe prekoval,
Pa kralj z levico zlat dajal,
Z desnico glavo proč mu djal i. t. d.